Η αριστερή πρωτοβουλία τεχνικών καλεί σε υπερψήφιση του ψηφοδελτίου της στις εκλογές του σωματείου μισθωτών τεχνικών θα πραγματοποιηθούν στις 6 , 7 και 8/12 στην Αθήνα στις 6/12 σε Χανιά, Ηράκλειο, Λάρισα και στην Πάτρα στις 7/12. Για τις μέρες και ώρες των εκλογών δείτε **εδώ**

Διακήρυξη της Αριστερής Πρωτοβουλίας Τεχνικών:

Στην Ελλάδα των τριών μνημονίων και της κρίσης

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αναλαμβάνει να υλοποιήσει ένα πρόγραμμα σαρωτικής αντιλαϊκής επιδρομής, να παγιώσει το καθεστώς της μόνιμης επιτροπείας, όπως άλλωστε είχε συμφωνηθεί με τους οικονομικούς δολοφόνους της ΕΕ και του ΔΝΤ, αμέσως μετά το δημοψήφισμα και την πραξικοπηματική παραβίαση της λαϊκής θέλησης.

Τα ψέματα της κυβέρνησης ότι έχει «παράλληλο πρόγραμμα», οι περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις, η φορολογική λεηλασία στα λαϊκά στρώματα και οι προκλητικές φοροαπαλλαγές στους επιχειρηματίες, οι εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις, οι πλειστηριασμοί και οι κατασχέσεις, η διάλυση της δημόσιας ασφάλισης, παιδείας και υγείας, αποτελούν μόνο κάποιες όψεις των αντιδραστικών αλλαγών. Επιχειρεί να στήσει σκηνικό συναίνεσης για να περάσει με όσο το δυνατό λιγότερες αντιδράσεις τα αντιλαϊκά μέτρα, με κυρίαρχο το ασφαλιστικό.

Η πολιτική αυτή έχει σαν στόχο, την υπέρβαση της κρίσης προς όφελος των κερδών του κεφαλαίου, πάνω στα ερείπια των δικαιωμάτων μας, δημιουργώντας στρατιές ανέργων και σύγχρονων «δούλων». **Μόνοι κερδισμένοι των μνημονίων οι βιομήχανοι και οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι τράπεζες και οι δανειστές!**

Στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στα μέτρα που φέρνει πρέπει γρήγορα να υψωθεί τείχος αντίστασης, γιατί είναι εχθρική για τους εργαζόμενους και το λαό. Προσπαθεί (όπως και οι προηγούμενοι) να μας

πείσει ότι το μνημόνιο είναι μονόδρομος, ότι αλλιώς θα «καταρρεύσει η χώρα». Όμως αυτό που καταρρέει είναι οι αυταπάτες που καλλιεργούσε ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα καταργήσει τα μνημόνια χωρίς ρήξη με το κεφάλαιο, τους δανειστές και το κράτος τους, μέσα στην ευρωζώνη και την ΕΕ.

Από την Ουκρανία ως τη Συρία, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί αναζωπυρώνονται στην περιοχή μας, ισοπεδώνοντας κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα, δημιουργώντας στρατιές εκατομμυρίων προσφύγων προς την «πολιτισμένη» Ευρώπη. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση έχει αναλάβει το ρόλο του χωροφύλακα των ευρωπαϊκών συνόρων, υπερασπιζόμενη το φράχτη του Έβρου και αρνούμενη να εξασφαλίσει ασφαλές χερσαίο πέρασμα. Η Κυβέρνηση έχει υιοθετήσει πλήρως την πολιτική της ΕΕ, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην περιοχή. Ο πόλεμος, έχει ήδη μεταφερθεί στην καρδιά της Ευρώπης. Οι κυβερνήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα ΜΜΕ (και στην Ελλάδα) διαχέουν ένα πρωτοφανές κλίμα τρόμου, με πρόσχημα την δολοφονική δράση του ISIS, που όμως αποτελεί δικό τους παιδί, γέννημα και θρέμμα του ιμπεριαλισμού.

Η διετία που πέρασε – Τα μεγάλα ζητήματα είναι μπροστά μας

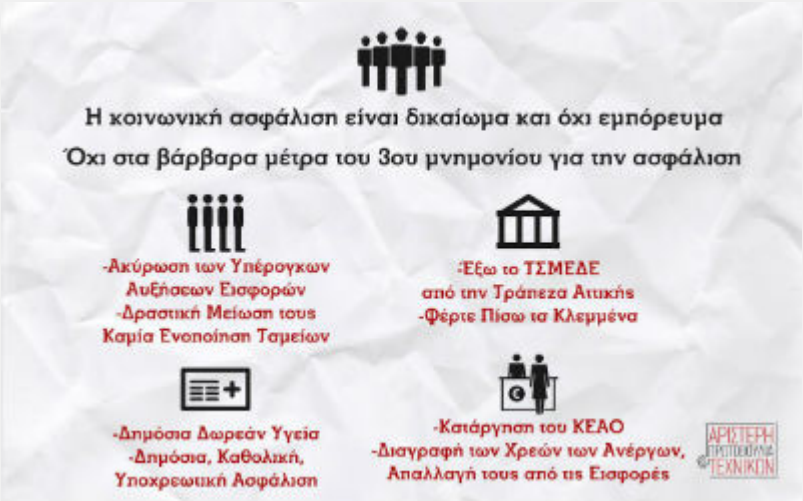

Αγώνας ενάντια στην διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης

Οι εξελίξεις που δρομολογεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε συμφωνία με τους δανειστές και την ΕΕ, ολοκληρώσουν μια πορεία βαθύτατων αντιδραστικών αλλαγών στην κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια. Το δικαίωμα στην σύνταξη και περίθαλψη θα γίνει άπιαστο όνειρο για μεγάλα τμήματα εργαζομένων (ιδιαίτερα των νέων), ενώ η σύνταξη θα είναι ένα πενιχρότατο βοήθημα για τα βαθιά γεράματα.

Το νέο σύστημα στοχεύει στην μετατροπή της Κοινωνικής Ασφάλισης σε ατομική ασφάλιση, στην αρχή των συγκεκριμένων εισφορών και αβέβαιων παροχών. Η ενοποίηση των ταμείων που προωθείται, σημαίνει ενοποίηση προς τα κάτω της ασφαλιστικής «προστασίας», ενοποίηση προς τα πάνω των εισφορών και αφαίμαξη των αποθεματικών. Παράλληλα βρισκόμαστε στον κίνδυνο άμεσων κατασχέσεων μέσω του ΚΕΑΟ, όσων χρωστάνε πάνω από 5.000 € στα Ταμεία.

Η εφαρμογή των υπέρογκων αυξήσεων στις εισφορές του ΤΣΜΕΔΕ, οδηγεί στην ολοένα και μεγαλύτερη εξαθλίωση των συναδέλφων, ενώ η κυβέρνηση κατάργησε ακόμα και την ελάχιστη δυνατότητα διετούς αλλαγής ασφαλιστικής κατηγορίας με προσωρινή καταβολή μειωμένων εισφορών. Με προτάσεις της Αριστερής Πρωτοβουλίας το σωματείο πραγματοποίησε επίμονες κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις στο Υπ. Εργασίας, στο ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ, στην Τράπεζα Αττικής και το ΚΕΑΟ, μαζί με σωματεία του κλάδου, την ανοιχτή συνέλευση μηχανικών.

Οι διοικήσεις του ΤΕΕ και του ΤΣΜΕΔΕ, που συναίνεσαν, διαχρονικά σε κάθε αντιασφαλιστικό μέτρο,

φέρουν τεράστια ευθύνη για την ζημιά που υπέστησαν τα αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ λόγω της μετοχοποίησης και εξαΰλωσης τους στην Τράπεζα Αττικής. Από τα 430 εκατ. € που έχει «επενδύσει» το ΤΣΜΕΔΕ στην Τράπεζα, η αξία τους σήμερα είναι μόλις 10 εκατ. €, ενώ έχει ήδη συμφωνήθηκε μια ακόμα αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου της Τράπεζας Αττικής με πόρους του ΤΣΜΕΔΕ, ύψους 400 εκατ. €, που πολύ σύντομα και αυτή θα εξαϋλωθεί.

Παρά ταύτα, ο «συνδικαλισμός» του ΤΕΕ και του ΤΣΜΕΔΕ επιχειρεί σήμερα για μια ακόμη φορά να μας «ξανασώσει». Σε αρμονία με τις επιδιώξεις της Κυβέρνησης καλλιεργείται η λογική της ανταποδοτικής ασφάλισης στους ήδη λεηλατημένους συναδέλφους με ΔΠΥ.

Ανεργία και ελαστική εργασία

Η απάντηση κυβέρνησης, της ΕΕ και Κεφαλαίου στην ανοιχτή πληγή της ανεργίας είναι γνωστή. Πρόκειται για το **εμπόριο ελπίδας σε χιλιάδες ανέργους μέσω των voucher, των πεντάμηνων και των μαθητειών**, με μισθούς πείνας, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Τα τελευταία χρόνια έχουμε θέσει ως βασικές προτεραιότητες:

- το ζήτημα της ανεργίας στον κλάδο, την οργάνωση των ανέργων και των αιτημάτων τους, τη διεκδίκηση απέναντι στο υπουργείο εργασίας και τον ΟΑΕΔ της αναγνώρισης της ανεργίας στους τεχνικούς αλλά και για την κατοχύρωση της υγειονομικής περίθαλψης σε ανέργους και υποαπασχολούμενους.
- τους αγώνες των εργαζόμενων με voucher και στα «κοινωφελή» προγράμματα, «εργαζομένους» που στερούνται βασικά δικαιώματα, παγιδευμένους μεταξύ ανεργίας και νεο-δουλείας, ένα καθεστώς που αποτελεί εργαλείο για την πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και των δικαιωμάτων.

Με βάση αυτή την «προτεραιότητα» του κεφαλαίου, το σωματείο συνέβαλλε στους αγώνες και τις πρωτοβουλίες σε χώρους δουλειάς, σε συντονισμό με εργατικές συλλογικότητες και σωματεία. Παραδείγματα τέτοιων δράσεων αποτελούν οι παρεμβάσεις σε χώρους εργασίας, στο ΙΕΚΕΜ – ΤΕΕ για το Voucher του παραγωγικού τομέα Β, στην ΗΔΙΚΑ με τη συμβολή της συνέλευσης των εργαζόμενων, αλλά και η συμμετοχή του σωματείου σε κάθε συντονισμό γύρω από αυτά τα ζητήματα. Πραγματοποίησε παρεμβάσεις σε επιθεωρήσεις εργασίας για τις καθυστερήσεις εξόφλησης δεδουλευμένων συναδέλφων που εργάζονται σε προγράμματα. Σε συντονισμό με σωματεία και συλλογικότητες πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις.

Ο σχεδιασμός της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ περιλαμβάνει την πλήρη διατήρηση και εδραίωση όλων των νέων ελαστικών μορφών εργασίας. Το επόμενο διάστημα το σωματείο πρέπει να πρωτοστατήσει στην πλήρη αναγνώριση των εργασιακών, ασφαλιστικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Να αποτελέσει σημείο αναφοράς για την πάλη των ανέργων του κλάδου για επίδομα ανεργίας και ουσιαστικά μέτρα προστασίας. Βασική κατεύθυνση της πάλης του σωματείου είναι η κατάργηση αυτών των προγραμμάτων και κάθε μορφή ελαστικής εργασίας, η πάλη για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Διεκδίκηση κλαδικής συλλογικής σύμβασης – μια σημαντική επιλογή αγώνα

Η υπογραφή αξιοπρεπούς ΣΣΕ αποτελεί βασική επιδίωξη του σωματείου. Η μάχη αυτή πρέπει να δοθεί με όρους συλλογικού αγώνα και διεκδίκησης. Μακριά από λογικές εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού που είναι πρόθυμες να εκχωρήσουν τα πάντα στην εργοδοσία.

Παρά την εντεινόμενη επίθεση του Κεφαλαίου, την ψήφιση των μνημονίων, το σωματείο έδωσε τη μάχη για να διατηρηθούν οι όροι της συλλογικής σύμβασης που είχαμε υπογράψει τα προηγούμενα χρόνια, να αναγνωρίζονται τα δικαιώματα των εργαζόμενων με δελτίο (μισθοί, δεδουλευμένα, αποζημιώσεις, άδειες κλπ), ενώ προσπάθησε να οργανώσει την αντίσταση στους χώρους δουλειάς ενάντια στις μειώσεις μισθών και στην υπογραφή ατομικών συμβάσεων.

Μέσα από τις συνελεύσεις του, το σωματείο αποφάσισε ένα πλαίσιο διεκδίκησης, με κριτήριο την κάλυψη των άμεσων αναγκών μας. Με εξορμήσεις και παρεμβάσεις στους χώρους δουλειάς, επιχείρησε να αναμετρηθεί με την κυρίαρχη λογική που θεωρεί ανέφικτο να διεκδικηθούν και να κατακτηθούν αυξήσεις στους μισθούς, αξιοπρέπεια στη δουλειά, κατοχύρωση ασφαλιστικών, εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Έχουμε συνείδηση ότι η υπογραφή ΣΣΕ δεν αποτελεί υπόθεση ενός και μόνο σωματείου, αλλά ζήτημα πανεργατικής μάχης και συντονισμού. Γι αυτό επιχειρήσαμε η μάχη να δοθεί από κοινού με όλα τα σωματεία του κλάδου. Σταθερή μας επιδίωξη αποτελεί ο συντονισμός με όλα τα σωματεία του κλάδου, καθώς και με κάθε σωματείο που θέλει να παλέψει σε αυτή την κατεύθυνση.

Η διεκδίκηση κλαδικής συλλογικής σύμβασης από τα σωματείο συνιστά μια σημαντική επιλογή αγώνα, η τύχη του οποίου θα κριθεί από την ενίσχυση και ισχυροποίηση του σωματείου, από το κατά πόσο θα γίνει υπόθεση μεγάλου μέρους των συναδέλφων του κλάδου. Στην πορεία για την διεκδίκηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, επιδιώκουμε να ανασυσταθεί στους χώρους δουλειάς η αντίληψη της συλλογικής διεκδίκησης, της συνδικαλιστικής πάλης, με κινητοποιήσεις ενάντια στην εργοδοσία, παρεμβάσεις σε χώρους δουλειά.

Δεν θα υποταχθούμε στη «νομιμότητα»: Μάχη σε κάθε χώρο δουλειάς

Ξεχωριστή θέση στην δράση του σωματείου έχουν οι συχνές και δυναμικές μάχες και κινητοποιήσεις στους χώρους δουλειάς ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία, ενάντια σε απολύσεις συναδέλφων, μη καταβολή δεδουλευμένων και αποζημιώσεων. Το ασφυκτικό πλαίσιο της αντεργατικής επίθεσης σε πολλές περιπτώσεις καλλιέργησε το φόβο και την εξατομίκευση στους χώρους εργασίας. Ωστόσο τα βήματα και

οι αγώνες που δόθηκαν από το σωματείο κόντρα στην εργοδοτική τρομοκρατία, συλλογικά και αποφασιστικά είχαν μεγάλη συμβολή και ως ένα βαθμό έσπασαν το κλίμα αυτό. Δεκάδες εταιρίες απασχόλησαν την δράση και την παρέμβαση του σωματείου την προηγούμενη διετία. Μέσα από αυτές τις παρεμβάσεις το σωματείο στήριξε έμπρακτα και πολύπλευρα κάθε συνάδελφο που απευθύνθηκε σε αυτό, δούλεψε επίμονα για την διαμόρφωση όρων μαζικού εργατικού «εκβιασμού» απέναντι στην ασυδοσία της εργοδοσίας.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Η νίκη της εγκύου συναδέλφου που απολύθηκε από τη **MIGATO**. Η δικαίωση της εγκύου συναδέλφου της **ΠΑΝΘΕΟΝ**. Η αναδίπλωση της εργοδοσίας της **ELPHO** στο ζήτημα της 6ήμερης εργασίας. Η δικαστική δικαίωση απολυμένων από αρχιτεκτονικό γραφείο. Η αναμέτρηση με την εργοδοσία της **ΜΕΤΚΑ**, μετά από την απόλυση συναδέλφου από εργοτάξιο. Οι κινητοποιήσεις ενάντια στην τρομοκράτηση και στις αυθαιρεσίες της εργοδοσίας της **AUTOTECH**. Οι κινητοποιήσεις στο κάτεργο στο **QCS – Quality** για απολύσεις λόγω «μειωμένης παραγωγικότητας». Οι διαρκείς κινητοποιήσεις στην εταιρεία **solar isolar technologies** για την καταβολή δεδουλευμένων, ασφαλιστικών εισφορών και αποζημιώσεων. Παρεμβάσεις, καταγγελίες και παραστάσεις σε χώρους δουλειάς ενάντια στο κλίμα τρομοκράτησης των εργοδοτών υπέρ του ΝΑΙ, κατά την περίοδο του δημοψηφίσματος. Μαζική κινητοποίηση στην **«ΠΑΠΠΑΣ»** ενάντια σε απολύσεις και υποχρεωτικές άδειες. Παρεμβάσεις και παραστάσεις στο εργοτάξιο του **«Κέντρου Πολιτισμού Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος»** για το καθεστώς των υποχρεωτικών υπερωριών, των εξαντλητικών ωραρίων και του καθεστώτος του δελτίου παροχής για τους τεχνικούς

Με συγκεντρώσεις έξω από τις εταιρίες, με δημόσιες καταγγελίες, με προσφυγές στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και στήριξη συναδέλφων που απευθύνθηκαν εκεί και στο Υπ. Εργασίας. Με επίγνωση των δυνατοτήτων και των αδυναμιών, αλλά και με ανυποχώρητη στάση στην διεκδίκηση των αιτημάτων μας μέχρι τέλους.

Τι σωματείο χρειαζόμαστε σήμερα

Βασικό ζητούμενο είναι η ενίσχυση της λειτουργίας και δράσης του σωματείου, για να μπορέσει να απαντήσει αποτελεσματικά στην αγωνία των χιλιάδων συναδέλφων. Χρειαζόμαστε ένα σωματείο:

- ***μαζικό, που να στηρίζεται στη δύναμη των εργαζόμενων, μέσα από συνελεύσεις και διαδικασίες βάσης ενάντια σε λογικές ανάθεσης***
- ***ανεξάρτητο από το κράτος, την εργοδοσία και την ΕΕ, πρωτοπόρο στην πάλη για την ανατροπή της επίθεσης. Που αρνείται τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό, αλλά και στο «συνδικαλισμό» του ΤΕΕ***
- ***ασπίδα απέναντι στους εκβιασμούς εργοδοσίας και κυβέρνησης, να προτάσσει τα εργατικά δικαιώματα και όχι τη σωτηρία των καπιταλιστικών κερδών. Μέσα από το σωματείο διεκδικούμε δεδουλευμένα, αποζημιώσεις. Παλεύουμε ενάντια στις απολύσεις, την εργοδοτική αυθαιρεσία, την νομιμότητα που εξαθλιώνει τη ζωή μας***
- ***πόλο συσπείρωσης των ανέργων και των επισφαλών εργαζόμενων, το πιο χτυπημένο κομμάτι του κλάδου***
- ***πρωτοπόρο στη μάχη της επιβίωσης των μελών του, στην πάλη για τις ζωτικές ανάγκες, όπως η ριζική μείωση των εισφορών, η δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα μέτρα προστασίας των ανέργων***
- ***που στηρίζει και συμβάλλει στη δημιουργία επιτροπών στους χώρους δουλειάς, τοπικών ή επιχειρησιακών σωματείων***
- ***που προτάσσει την πάλη για αξιοπρεπή συλλογική σύμβαση εργασίας. Με σταθερή παρέμβαση σε χώρους δουλειάς, τον συντονισμό με κάθε αγωνιστικό σωματείο***
- ***της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Για να μπορέσουν οι λαοί να σηκώσουν το δικό τους***

τείχος στο σκοτάδι των ιμπεριαλιστικών πολέμων, της φτώχειας, της κατάστασης «έκτακτης ανάγκης», του φασισμού κάθε είδους!

Το Σωματείο έχει μια συνεχή, πάνω από το «μέσο όρο» εσωτερική ζωή, με μαζικές συνελεύσεις, διαρκή παρουσία στους χώρους δουλειάς. Αναγνωρίσουμε ότι δεν έχουμε κατορθώσει να δώσουμε στο Σωματείο την εσωτερική ζωή που απαιτούν οι καιροί. Η ύπαρξη θεματικών ομάδων δουλειάς, επιτροπών για την υλοποίηση των αποφάσεων και των δράσεων, οι συσκέψεις για ειδικά θέματα, μπορούν να συμβάλλουν στην ενεργοποίηση περισσότερων συνάδελφων.

Το επόμενο διάστημα πρέπει να ενισχυθεί η πανελλαδικότητα του σωματείου, με το ζωντάνεμα και τη λειτουργία των παρατημάτων. Αποτιμούμε θετικά την λειτουργία και τη δράση στο παράρτημα Ηράκλειου Κρήτης. Η ζωή και η δράση του πρέπει να αγκαλιστεί από όλο το σωματείο.

Τέλος εποχής για τον κυρίαρχο συνδικαλισμό

Σήμερα ο αγώνας των εργαζόμενων και του λαού έρχεται σε σύγκρουση με τον υποταγμένο συνδικαλισμό, που οδήγησε το εργατικό κίνημα στην ήττα, την αφομοίωση και την απαξίωση.

Οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, στην ΓΣΕΕ και σε μεγάλες ομοσπονδίες και συνδικάτα, έβαλαν πλάτη και έδωσαν άλλοθι στην αντεργατική επίθεση. Χρησιμοποιώντας τα ίδια επιχειρήματα με τις κυβερνήσεις, έσπειραν την απογοήτευση, διέσπασαν τους εργαζόμενους σε «εξασφαλισμένους» και μη και πάντα «διαπραγματεύονται» με κριτήριο την κερδοφορία των επιχειρήσεων και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Με την πολιτική του «κοινωνικού εταιρισμού» αποδυνάμωσαν το συνδικαλιστικό κίνημα, εξευτέλισαν τα συνδικάτα στα μάτια των εργαζόμενων. Τη στιγμή που η ένταση της επίθεσης απαιτεί κλιμάκωση και πολιτικό αγώνα διαρκείας, όχι μόνο δεν συμβάλλουν στο ξεδίπλωμα της πάλης, αλλά την καθηλώνουν και, όταν χρειάζεται, στέκονται ανοιχτά απέναντι στους αγώνες.

Στο δημοψήφισμα, η ανακοίνωση της ΓΣΕΕ ήταν υπέρ του ΝΑΙ ενώ η ΑΔΕΔΥ με ευθύνη των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ δεν έβγαλε καν ανακοίνωση, την ίδια ώρα που οι εκβιασμοί των εργοδοτών απέναντι στους εργαζομένους πιάσανε κόκκινο! Πάλεψαν με όλη την απεργοσπαστική τους λύσσα, ενάντια στην απεργιακή συμπόρευση και συντονισμό των αγωνιζόμενων κλάδων, για να μην υπάρξει καμιά δυνατότητα νίκης των αγώνων.

Από την άλλη το ΠΑΜΕ επιμένει στον άγονο δρόμο της περιχαράκωσης και των αγώνων διαμαρτυρίας. Η επίθεσή σε όποια δύναμη κινείται προς ριζοσπαστική ανατρεπτική κατεύθυνση, υπονομεύει την ανάπτυξη ενωτικών ταξικών αγώνων. Αποτέλεσε ιστορική ντροπή η στάση του ΚΚΕ στο δημοψήφισμα, που ευτυχώς ανατράπηκε από τα μέλη και τους ψηφοφόρους του. Δεν επιτέθηκε ποτέ με επιχειρήματα στις κορυφαίες επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ (παραμονή στο ευρώ, απεμπόληση της διαγραφής του χρέους, μετατροπή του ΟΧΙ σε ΝΑΙ κ.ά), μιας και ποτέ δεν πρότεινε άλλες επιλογές εδώ και τώρα προς όφελος των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων.

Η ΕΣΑΚ μισθωτών τεχνικών σε μεγάλο βαθμό απείχε από τις πρωτοβουλίες του σωματείου και τις μάχες στους χώρους δουλειάς. Απείχε σε μια σειρά από τις κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό. Αρνείται να συνδράμει σε μάχες που θεωρεί ότι δεν ελέγχει. Οι εκπρόσωποι της ΕΣΑΚ απαξίωσαν κάθε προσπάθεια συντονισμού σε κλαδικό ή διακλαδικό επίπεδο, όταν αυτή ήταν εκτός των ορίων του ΠΑΜΕ. Δεν ασχολήθηκαν καν με την κοινή δράση του σωματείου με σωματεία του κλάδου (πχ συνδικάτο οικοδόμων κ.ά.) παρά τις φραστικές διακηρύξεις.

Τα τελευταία χρόνια οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜΕΤΑ στο εργατικό κίνημα, καλλιέργησαν την αναμονή, προσχώρησαν πλήρως στην προβολή της «εύκολης λύσης» της «αλλαγής δια των εκλογών», στην μη στοχοποίηση του κεφαλαίου και της εργοδοσίας στο όνομα ενός πλαισίου διεκδικήσεων εντός

των ορίων της «ρεαλιστικής» κυβερνητικής λύσης ΣΥΡΙΖΑ.

Με την ανάληψη της κυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ, οι δυνάμεις του στο εργατικό κίνημα δίνουν δείγματα γραφής ενός νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, αποτελούν βασικούς εκφραστές της λογικής της ανοχής απέναντι στην κυβέρνηση, που οδηγεί στην εργαλειακή χρήση των συνδικάτων, τη χειραγώγηση και την αφομοίωση. Υπερασπίστηκαν βασικές επιλογές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως η καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων για τις δόσεις του ΔΝΤ. Δεν υπάρχει όμως κανένα περιθώριο ανοχής από τους εργαζόμενους σε κάθε μορφή κυβερνητικού συνδικαλισμού (παλιού ή νέου).

Ο Ριζοσπαστικός Χώρος τεχνικών αν και διακηρύσσει την αντίθεση του στην κυβέρνηση και την πολιτική της δεν έχει έρθει σε ρήξη με λογικές που θέλουν το εργατικό κίνημα μοχλό πίεσης των κυβερνήσεων. Οι προτάσεις του για την λειτουργία του σωματείου δεν ακολουθούνται από την αντίστοιχη στήριξη της καθημερινής λειτουργίας και δράσης του. Παρότι αναφέρονται στους αγώνες, εξακολουθούν να συνυπάρχουν με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που τους καθιστά αναποτελεσματικούς στην πάλη για την συνολική ανατροπής της επίθεσης.

Υπάρχει μόνο ένας δρόμος για τους εργαζόμενους: ρήξη και σύγκρουση

Τις μάχες που έρχονται, μπορεί να τις δώσει νικηφόρα μονάχα **ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα,** ο οργανωμένος λαός. Που θα μπορεί να πρωτοστατεί σε πραγματικές μάχες ανυπακοής και ανατροπής. Που θα έχει στην προμετωπίδα του τα ταξικά συμφέροντα των εργαζόμενων και του λαού, χωρίς υποχωρήσεις στους εκβιασμούς των δανειστών και του κεφαλαίου, που θα βρίσκουμε διαρκώς μπροστά μας, όπως στην μάχη για το «ΟΧΙ». Με **σχέδιο, συντονισμό και κλιμάκωση**, γιατί μόνο έτσι μπορούν να νικήσουν οι αγώνες μας.

Η εμπειρία των μεγάλων αγώνων και των προηγούμενων μαχών έδειξε, ότι δεν μπορεί να υπάρξει νικηφόρος αγώνας που να ζητά «να εξαιρεθεί ο δικός μου κλάδος». Ο αγώνας δεν μπορεί να είναι αποσπασματικός και «κατά μόνας». Απαιτείται **συντονισμένος και ενιαίος πανεργατικός αγώνας**. Γι αυτό είναι αναγκαίος σήμερα όσο ποτέ άλλοτε ο Συντονισμός των αγωνιστικών σωματείων στον κλάδο αλλά ο διακλαδικός συντονισμός σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Το εργατικό κίνημα και τα σωματεία πρέπει να ανασυγκροτηθούν σε ταξική μαχητική κατεύθυνση:

- Να ξεπεράσουν τα όρια και τα εμπόδια που βάζει ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός στην πάλη των εργαζόμενων.
- Να ξέρουν τους «φίλους» και τους «εχθρούς», να καταδεικνύουν τις αιτίες της επίθεσης και να παλεύουν για την ανατροπή της πολιτικής και των μέτρων που έφεραν όλα τα μνημόνια, για τις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων.
- Να προτάσσουν την ενότητα των εργαζομένων αλλά και των ανέργων, να συσπειρώνουν το τεράστιο τμήμα των ασυνδικάλιστων εργαζόμενων, τα νέα τμήματα των ελαστικών εργασιακών σχέσεων.
- Με πολύμορφες αγωνιστικές πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις με σχέδιο και διάρκεια, με μαζικές διαδικασίες βάσης.
- Για την ενιαία απάντηση του εργατικού κινήματος, ενάντια στις αυταπάτες για «κυβερνητικές λύσεις», για δήθεν «διαπραγματεύσεις», για τάχα «φιλολαϊκή διαχείριση» στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής και εντός της φυλακής του ευρωμονόδορομου και των μνημονίων.

Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών:

Ενισχύουμε το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, δυναμώνουμε τα

πρωτοβάθμια σωματεία

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ αποτελεί ζωντανό κύτταρο του αριστερού, ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού ρεύματος στους χώρους δουλειάς, που συσπειρώνεται μέσα από τις Παρεμβάσεις- Κινήσεις- Συσπειρώσεις και τα ανεξάρτητα ταξικά σχήματα, που χρόνια τώρα δίνουν αγώνες με προσήλωση στα συμφέροντα των εργαζομένων και ανεξαρτησία από τον υποταγμένο συνδικαλισμό.

Οι αγωνιστές που συσπειρωνόμαστε στην ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, πρωτοστατήσαμε στους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος, στο σωματείο μισθωτών τεχνικών και στο εργατικό κίνημα. Θεωρούμε πρωταρχικό καθήκον την ισχυροποίηση του σωματείου, την πάλη για υπογραφή συλλογικής σύμβασης, ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία. Για να οργανωθούν και να διεκδικήσουν οι άνεργοι, να υπάρξουν μορφές συντονισμού και αλληλεγγύης. Για την πρωτοπόρα συμβολή του σωματείου στον αγώνα για να μην περάσουν τα βάρβαρα μέτρα του 3ου μνημονίου. Για την συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων, στο συντονισμό όλων των αγωνιστικών και ταξικών σωματείων.

Θέλουμε να συσπειρώσουμε όλους εκείνους –και ξέρουμε ότι είναι πολλοί– που αγωνιούν, **αναζητούν δρόμους ταξικής σύγκρουσης και δεν χωρούν στον υποταγμένο συνδικαλισμό**, αλλά ούτε στο κομματικό «μέτωπο» του ΠΑΜΕ. Γι αυτό πασχίζουμε για την αναγέννηση του ταξικού και χειραφετημένου αγωνιστικού συνδικαλισμού. Για την αναγκαία αγωνιστική ταξική ενότητα των εργαζομένων. Για ένα εργατικό κίνημα που **θα αξιοποιήσει τη δύναμη και το βάθος της εργατικής αντίστασης** στην κατεύθυνση του αποφασιστικού, μαζικού, ανατρεπτικού αγώνα **μέχρι τη νίκη**. Που θα εκφράσει στο σήμερα την ανάγκη για κατάργηση του συστήματος της εκμετάλλευσης που βουλιάζει στην ιστορική του κρίση, και θα προβάλει την προοπτική της απελευθέρωσης της εργασίας και μιας άλλης κοινωνίας.

Πιστεύουμε πως κάθε επιμέρους αγώνας για να επιτύχει σταθερή νίκη, πρέπει να θέτει το στόχο της ανατροπής της αντεργατικής πολιτικής, την απελευθέρωση από μνημόνια, χρέος, επιτροπεία, ευρωζώνη και ΕΕ. Σήμερα υπάρχουν δυνατότητες για τη συγκρότηση ενός μετώπου ρήξης και ανατροπής που θα μπορεί να δει τον αντίπαλο στο μάτια και να έρθει σε ρήξη μέχρι το τέλος με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, τους δανειστές και την ΕΕ. **Απευθύνουμε κάλεσμα αγώνα και κοινής δράσης**, στην κατεύθυνση της **συσπείρωσης δυνάμεων**, για την ανάπτυξη των αγώνων, μέσα στους οποίους θα δοκιμαστούν όλες οι απόψεις.

Τα εργατικά συμφέροντα μπροστά

• Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης – κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ. Κατάργηση όλων των μνημονίων και των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» του κεφαλαίου.

• Υπογραφή αξιοπρεπών Συλλογικών Συμβάσεων. Να επανέλθουν σε ισχύ όλες οι συλλογικές συμβάσεις, οι κατώτεροι μισθοί και τα επιδόματα, σαν αφετηρία για πραγματικές αυξήσεις. Κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων και διατάξεων που τσακίζουν τις συλλογικές συμβάσεις και επέβαλαν περικοπές σε μισθούς και συντάξεις. Κανένας εργαζόμενος χωρίς συλλογική σύμβαση. Άμεση κατάργηση του μισθού γαλέρας για τους νέους κάτω των 25 ετών. Να καταργηθεί η δουλεία την Κυριακή και το 6ημερο. Μείωση των ωρών εργασίας 35ωρο 5ήμερο 7ωρο.

• Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι της ελαστικής εργασίας. Να σταματήσει το σκλαβοπάζαρο των προγραμμάτων απασχόλησης, να κλείσουν οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης. Κανονικές προσλήψεις, να καταργηθεί η αμοιβή με δελτίο παροχής υπηρεσιών στην εξαρτημένη σχέση εργασίας. Μαζικές προσλήψεις στις δημόσιες υπηρεσίες για να καλυφθούν οι κοινωνικές ανάγκες. Απαγόρευση των απολύσεων.

• Άμεση εξόφληση όλων των δεδουλευμένων. Να σταματήσει το πολιτικό και νομικό πλέγμα προστασίας των εταιρειών. Δέσμευση των κινητών ή ακίνητων περιουσιακών στοιχείων (προσωπικών ή άλλων εταιριών) του ιδιοκτήτη της εταιρίας που πτωχεύει ή οφείλει δεδουλευμένα για να καλυφθούν οι αποζημιώσεις και τα δεδουλευμένα των απολυμένων.
• Να μην περάσουν τα βάρβαρα μέτρα του 3ου μνημονίου για το ασφαλιστικό. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. Ακύρωση των υπέρογκων αυξήσεων εισφορών στο ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ, δραστική μείωση τους. Να πληρώσουν κράτος-τράπεζες-εργοδότες. Κατάργηση των τοκογλυφικών επιβαρύνσεων στις χρωστούμενες οφειλές. Καμία ενοποίηση ταμείων. Κατάργηση του ΚΕΑΟ. Αποδέσμευση του ΤΣΜΕΔΕ από την τράπεζα Αττικής. Άμεση κάλυψη των απωλειών των Ασφαλιστικών Ταμείων από το κράτος (PSI, Τράπεζα Αττικής, όσα λήστεψε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τις δόσεις του ΔΝΤ κ.ά). Καταβολή των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας. Επαναφορά των αναδιανεμητικών πόρων των ταμείων. Δημόσια δωρεάν υγεία για όλους. Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Κατάργηση της ανταποδοτικότητας και της επιχειρηματικότητας στην κοινωνική ασφάλιση. Άμεση μείωση των χρόνων για συνταξιοδότηση και άρση όλων περικοπών που επιβλήθηκαν.

• Κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και κάθε μορφής ιδιωτικοποιήσεων δημόσιων επιχειρήσεων. Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση με εργατικό έλεγχο των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας. Άμεσα επαναλειτουργία όλων των κλειστών εργοστασίων, από τους εργαζόμενους.

• Άμεσα μέτρα κατά της ανεργίας τώρα! Επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής (μισθός – ΔΠΥ). Πρόσβαση των ανέργων στην υγεία, τις συγκοινωνίες, και σε όλες τις κοινωφελείς υπηρεσίες. Απαλλαγή των ανέργων τεχνικών από την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών. Διαγραφή των χρεών τους, προς τις τράπεζες, τα ταμεία και το κράτος. Ο χρόνος ανεργίας να μετρά στα συντάξιμα χρόνια.

• Κατάργηση όλων των χαρατσιών, των κεφαλικών φόρων. Δραστική μείωση της φορολογίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Να αυξηθεί η φορολογία του κεφαλαίου. Να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί και οι κατασχέσεις. Κανένα σπίτι στα χέρια κράτους τραπεζών.

• ΟΧΙ στην «απελευθέρωση των επαγγελμάτων», στην αντιδραστική πολιτική της Μπολώνια, στην «πιστοποίηση» και στην εξατομίκευση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο, με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό, μοναδική προϋπόθεση για δουλειά. Κατάργηση κάθε μορφής εξετάσεων και πιστοποιήσεων.

• Δημοκρατία και ελεύθερος συνδικαλισμός στους χώρους δουλειάς, ενάντια στον εργοδοτικό δεσποτισμό και την απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου. Κατάργηση όλης της λεγόμενης «αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας» και των νόμων που καταργούν στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα. Να καταδικαστούν οι φασίστες δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

• Να σταματήσουν τώρα οι πόλεμοι, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και η συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτούς. Διεθνιστική αλληλεγγύη με όλους τους λαούς. Έξοδος από το ΝΑΤΟ, κλείσιμο των βάσεων. Άσυλο και στέγη, στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Κατάργηση του Δουβλίνου Ι και ΙΙ, του Ευρωστρατού, της Frontex, και των δυνάμεων ταχείας επέμβασης. Να γκρεμιστεί ο φράκτης στον Έβρο. Ελεύθερη διέλευση των προσφυγών και μεταναστών.

Αυτούς τους στόχους μπορούμε να τους επιβάλλουμε με ρήξη με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, τον «μονόδρομο» της εκμετάλλευσης, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Μέσα από την πάλη για τη μη αναγνώριση, παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Με έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ.